

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/20/2015
Identifikačné číslo spisu:	3013201027
Dátum vydania rozhodnutia:	02.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013201027.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelovej PhD. v právnej veci žalobcu: GIBALEX, s.r.o., so sídlom Slovenskej armády 48, Nemšová, IČO: 31 408 401, zastúpený: Advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o., so sídlom Sasinkova 10, Bratislava, IČO: 35 892 994, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/497940/2013/5051 zo dňa 16. októbra 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/232/2013-75 zo dňa 19. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/232/2013-75 zo dňa 19. novembra 2014 m e n í tak, že z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. 1100306/1/497940/2013/5051 zo dňa 16. októbra 2013 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 70,- € na účet právneho zástupcu žalobcu, Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Bratislava, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/497940/2013/5051 zo dňa 16. októbra 2013, ktorým podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. 9301401/5/3377813/2013/Vásk zo dňa 12.07.2013. Týmto prvostupňovým rozhodnutím bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie január 2009 vo výške 145 114,60 €.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobné dôvody, na základe ktorých žalobca žiadal napadnuté

rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, nie sú opodstatnené. Rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, keďže krajský súd v konaní žalovaného finančného orgánu nezistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia, a teda správnej žalobe nie je možné priznať úspech, na základe čoho prvostupňový súd rozsudkom vyslovil, že žaloba sa zamietla.

K porušeniu základných zásad daňového konania krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobca bol správcom dane priebežne informovaný o skutočnostiach zistených v rámci výkonu daňovej kontroly. Tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach postupom daňových orgánov tým, že správca dane bol povinný uviesť, aké konkrétne návrhy a doklady mal žalobca predložiť správcovi dane na odstránenie pochybností o reálnosti zdaniteľného obchodu, nie je podľa názoru krajského súdu v súlade so zákonom. Daňový subjekt je povinný preukázať všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane, alebo ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov (§ 24 ods. 1 písm. a/ daňového poriadku), a teda nielen tie skutočnosti, na ktoré ho vyzval správca dane.

Žalobca v žalobe namietal nevyužitie inštitútu predvedenia svedka M. M., k čomu krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu je zrejmé, že M. M. telefonoval dňa 19.03.2013 správcovi dane s tým, že je dlhodobo odcestovaný, a teda dňa 08.04.2013 sa nemôže dostaviť na Daňový úrad Trenčín. Po návrate zo zahraničia, koncom mája 2013, sa telefonicky dohodne so zamestnancom správcu dane na novom termíne podania svedeckej výpovede. M. M. sa už so správcom dane neskontoval, podľa krajského súdu je zrejmé, že sa zdržiava v zahraničí a táto skutočnosť bráni predvedeniu. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že správca dane nepostupoval v rozpore so zákonom.

K námietke o nedostatočne zistenom skutkovom stave prvostupňový súd považoval za rozhodujúce, že ak medzi odberateľom a dodávateľom nie je preukázané reálne zdaniteľné plnenie a napriek tomu dodávateľ vystaví odberateľovi faktúru, jediným ekonomickým dôvodom takéhoto konania je získanie nenáležitej daňovej výhody, ktorá vo vzťahu k štátnemu rozpočtu predstavuje daňový únik. Z prvostupňového rozhodnutia ako aj z napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa krajského súdu jednoznačne vyplýva, ktoré skutočnosti boli podkladom pre zistenie skutkového stavu, aké úvahy viedli daňové orgány pri hodnotení dôkazov a na základe akých zistení dospeli daňové orgány k právnomu záveru, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok na uplatnenie práva na odpočet DPH za zdaňovacie obdobie január 2009. Splnomocnený zástupca spoločnosti Ostwerke, s.r.o., M. M. ani bývalý konateľ spoločnosti Ostwerke, s.r.o., C. G. na žiadosť správcu dane o zapožičanie dokladov spoločnosti Ostwerke, s.r.o., nereagovali a doklady správcovi dane nepredložili. M. M. sa k správcovi dane, aj napriek viacerým predvolaniam na výsluch neustanovil. Spoločnosť Ostwerke, s.r.o., sa na adrese sídla zapísaného v obchodnom registri nenachádza. Z týchto skutočností je podľa názoru krajského súdu jediný logický záver, a to, že k reálnemu zdaniteľnému plneniu uvedenému na sporných faktúrach medzi žalobcom a spoločnosťou Ostwerke, s.r.o., nedošlo. Žalobcom predložené CMR sa týkali iného zdaňovacieho obdobia a išlo o dodávky tovaru od iného dodávateľa.

Prvostupňový súd ďalej uvádza, že podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť, (keďže to zákon neustanovuje), ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady daňového dokladu a ani v prípade dobromyseľnosti platiteľa. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné plnenia boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre, a že prijaté služby a tovary ďalej použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

Na záver krajský súd konštatoval, že v danej súdnej veci finančné orgány oboch stupňov dôvodne ustálili, že zdaniteľné plnenia neboli reálne uskutočnené, preto žalobcovi nemohlo byť priznané právo na odpočet DPH na vstupe podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty.

II.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání a navrhol, aby nejvyšší soud rozsudek Krajského soudu v Trenčíně zrušil a věc mu vrátil na další konání a rozhodnutí. Podle žalobce krajský soud porušil ustanovení § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/, f/ O.s.p. a nedostatočně zjistil skutkový stav, protože nevykonával důkazy, které jsou potřebné na zjištění skutkového stavu.

V důvodech odvolání žalobce uvedl, že správce daně a žalovaný nesprávně posúdili rozložení důkazního břemena. Správce daně uzatvoril daňovou kontrolu rozhodnutím, bez vykonání ústního pojednávání, kde by oboznámil daňový subjekt o svých pochybnostech. Žalobce předložil správci daně faktury a daňové priznania, pretože mal za to, že tieto predložené listiny sú dostatočný dôkaz na uplatnenie práva na odpočet dane, na základe čoho nepovažoval za potrebné predkladať správci daně aj nákladné listy CMR. Tieto nákladné listy však predložil v žalobe podanej na Krajský súd v Trenčíne, ktorý podľa žalobcu nedostatočne zjistil skutkový stav a nákladné listy CMR ako dôkaz nevyhodnotil správne. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžf/1/2011 a 3Sžf/1/2010.

K tvrdeniu správcu daně a krajského soudu o tom, že celý obchod bol reťazovým obchodom, žalobca uvádza, že celý priebeh obchodu od prvého dodávateľa až k poslednému odberateľovi je zdokladovaný zisťovaním vykonaným Daňovým úradom Trenčín. Tovar síce bol dodaný v rámci reťazového obchodu, ale podľa žalobcu sa nejednalo o podvodný reťazový obchod. V tejto súvislosti poukazuje žalobca na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v spojených prípadoch C-354/03 (Optigen), C-355/03 (Fulcrum Electronics) a C-484/03 (Bond House), ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžf/1/2010.

Žalobca ďalej namietal skutočnosť, že jeho odberateľom boli plnenia plne akceptované a odberatelia si uplatnili právo na odpočítanie dane podľa § 51 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty s tým, že daň im bola odpočítaná. Žalobcovi nie je zrejmé, prečo správca daně neskúmal i ďalších účastníkov tohto obchodu a prečo následne nedošlo k postihu jeho dodávateľov a subdodávateľov, ktorí so žalobcom obchodovali a spolu s ním sa zúčastnili na reťazovom obchode.

V neposlednom rade žalobca argumentuje aj tým, že krajský súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím porušil § 115a ods. 1 O.s.p.. Žalobca sa práva na verejné pojednávanie nevzdal, naopak nesúhlasil s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca v odvolaní uvádza tie isté námietky, ktoré boli predmetom súdneho prieskumu na krajskom súde. Žalovaný naďalej v plnom rozsahu trvá na svojich záveroch uvedených jednak v žalobou napadnutom rozhodnutí, ako aj v stanovisku podanom k žalobe a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského soudu ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského soudu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli soudu a na internetovej stránke najvyššieho soudu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zjistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že daňová kontrola na daň z pridanej hodnoty za obdobie január 2009, keď správca daně s

poukazom na ustanovenie § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. neuznal žalobcovi právo odpočítať si DPH v celkovej výške 145 114,60 € z dodávateľských faktúr od dodávateľa Ostwerke, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 14, Banská Bystrica, IČO: 36 743 950, za nákup bravčového mäsa, polovičky, droby a prasiatka a to z faktúr:

- faktúra číslo 12009 zo dňa 1. januára 2009, základ dane 8 596,72 €, DPH vo výške 1 633,40 €, celková suma 10 230,12 €,
- faktúra číslo 22009 zo dňa 4. januára 2009, základ dane 8 377,63 €, DPH vo výške 1 591,70 €, celkovo v sume 9 969,33 €,
- faktúra číslo 32009 zo dňa 4. januára 2009, základ dane 12 172,28 €, DPH vo výške 2 312,70 €, celková suma 14 484,98 €,
- faktúra číslo 202009 zo dňa 5. januára 2009, základ dane 8 952,44 €, DPH vo výške 1 701 €, celková suma 10 653,44 €,
- faktúra číslo 212009 zo dňa 6. januára 2009, základ dane 16 880,98 €, DPH vo výške 3 207,40 €, celková suma 20 088,38 €,
- faktúra číslo 222009 zo dňa 7. januára 2009, základ dane 9 566,17 €, DPH vo výške 1 817,60 €, celková suma 11 383,77 €,
- faktúra číslo 232009 zo dňa 8. januára 2009, základ dane 8 816,19 €, DPH vo výške 1 675,10 €, celková suma 10 491,29 €,
- faktúra číslo 242009 zo dňa 8. januára 2009, základ dane 15 574,64 €, DPH vo výške 2 959,20 €, celková suma 18 533,84 €,
- faktúra číslo 262009 zo dňa 9. januára 2009, základ dane 9 041,42 €, DPH vo výške 1 717,90 €, celková suma 10 759,32 €,
- faktúra číslo 272009 zo dňa 11. januára 2009, základ dane 14 013,86 €, DPH vo výške 2 662,60 €, celková suma 16 676,46 €,
- faktúra číslo 282009 zo dňa 12. januára 2009, základ dane 34 943,86 €, DPH vo výške 6 639,30 €, celková suma 41 583,16 €,
- faktúra číslo 252009 zo dňa 9. januára 2009, základ dane 34 164,38 €, DPH vo výške 6 491,20 €, celková suma 40 655,58 €,
- faktúra číslo 312009 zo dňa 12. januára 2009, základ dane 9 471,81 €, DPH vo výške 1 799,60 €, celková suma 11 271,41 €,
- faktúra číslo 322009 zo dňa 13. januára 2009, základ dane 8 224,55 €, DPH vo výške 1 562,70 €, celková suma 9 787,25 €,
- faktúra číslo 432009 zo dňa 12. januára 2009, základ dane 7 890,94 €, DPH vo výške 1 499,30 €, celková suma 9 390,24 €,
- faktúra číslo 452009 zo dňa 13. januára 2009, základ dane 18 033,43 €, DPH vo výške 3 426,40 €, celková suma 21 459,83 €,
- faktúra číslo 442009 zo dňa 13. januára 2009, základ dane 13 950,93 €, DPH vo výške 2 650,70 €, celková suma 16 601,63 €,
- faktúra číslo 462009 zo dňa 14. januára 2009, základ dane 8 805,33 €, DPH vo výške 1 673 €, celková suma 10 478,33 €,
- faktúra číslo 502009 zo dňa 15. januára 2009, základ dane 9 617,23 €, DPH vo výške 1 827,30 €, celková suma 11 444,53 €,
- faktúra číslo 472009 zo dňa 15. januára 2009, základ dane 14 808,18 €, DPH vo výške 2 813,60 €, celková suma 17 621,78 €,
- faktúra číslo 482009 zo dňa 15. januára 2009, základ dane 36 926,26 €, DPH vo výške 7 016 €, celková suma 43 942,26 €,
- faktúra číslo 492009 zo dňa 15. januára 2009, základ dane 12 866,43 €, DPH vo výške 2 444,60 €, celková suma 15 311,03 €,
- faktúra číslo 512009 zo dňa 16. januára 2009, základ dane 8 189,29 €, DPH vo výške 1 556 €, celkovo v sume 9 745,29 €,
- faktúra číslo 532009 zo dňa 18. januára 2009, základ dane 10 514,96 €, DPH vo výške 1 997,80 €, celková suma 12 512,76 €,
- faktúra číslo 522009 zo dňa 18. januára 2009, základ dane 7 218,72 €, DPH vo výške 1 371,60 €, celková suma 8 590,32 €,

- faktúra číslo 772009 zo dňa 19. januára 2009, základ dane 8 311,28 €, DPH vo výške 1 579,10 €, celková suma 9 890,38 €,

- faktúra číslo 782009 zo dňa 20. januára 2009, základ dane 4 270,24 €, DPH vo výške 811,30 €, celková suma 5 081,54 €,

- faktúra číslo 792009 zo dňa 20. januára 2009, základ dane 13 098,99 €, DPH vo výške 2 488,80 €, celková suma 15 587,79 €,

- faktúra číslo 802009 zo dňa 21. januára 2009, základ dane 28 589,34 €, DPH vo výške 5 432 €, celková suma 34 021,34 €,

- faktúra číslo 812009 zo dňa 21. januára 2009, základ dane 3 085,42 €, DPH vo výške 586,20 €, celková suma 3 671,62 €,

- faktúra číslo 822009 zo dňa 21. januára 2009, základ dane 7 398,64 €, DPH vo výške 1 405,70 €, celková suma 8 804,34 €,

- faktúra číslo 842009 zo dňa 22. januára 2009, základ dane 22 449,58 €, DPH vo výške 4 265,40 €, celková suma 26 714,98 €,

- faktúra číslo 832009 zo dňa 22. januára 2009, základ dane 35 476 €, DPH vo výške 6 740,40 €, celková suma 42 216,40 €,

- faktúra číslo 852009 zo dňa 22. januára 2009, základ dane 13 750,92 €, DPH vo výške 2 612,70 €, celková suma 16 363,62 €,

- faktúra číslo 862009 zo dňa 22. januára 2009, základ dane 8 343,43 €, DPH vo výške 1 585,30 €, celková suma 9 928,73 €,

- faktúra číslo 872009 zo dňa 23. januára 2009, základ dane 8 562,89 €, DPH vo výške 1 626,90 €, celková suma 10 189,79 €,

- faktúra číslo 892009 zo dňa 25. januára 2009, základ dane 17 751,56 €, DPH vo výške 3 372,80 €, celková suma 21 124,36 €,

- faktúra číslo 882009 zo dňa 25. januára 2009, základ dane 35 210,65 €, DPH vo výške 6 690 €, celková suma 41 900,65 €,

- faktúra číslo 992009 zo dňa 16. januára 2009, základ dane 7 258,52 €, DPH vo výške 1 379,10 €, celková suma 8 637,62 €,

- faktúra číslo 1002009 zo dňa 19. januára 2009, základ dane 8 951,35 €, DPH vo výške 1 700,80 €, celková suma 10 652,15 €,

- faktúra číslo 1012009 zo dňa 20. januára 2009, základ dane 8 206,95 €, DPH vo výške 1 559,30 €, celková suma 9 766,25 €,

- faktúra číslo 1022009 zo dňa 22. januára 2009, základ dane 9 195,02 €, DPH vo výške 1 747,10 €, celková suma 10 942,12 €,

- faktúra číslo 1162009 zo dňa 26. januára 2009, základ dane 7 672,72 €, DPH vo výške 1 457,80 €, celková suma 9 130,52 €,

- faktúra číslo 1172009 zo dňa 27. januára 2009, základ dane 7 949,41 €, DPH vo výške 1 510,40 €, celková suma 9 459,81 €,

- faktúra číslo 1182009 zo dňa 28. januára 2009, základ dane 8 646,18 €, DPH vo výške 1 642,80 €, celková suma 10 288,98 €,

- faktúra číslo 1192009 zo dňa 29. januára 2009, základ dane 3 371,77 €, DPH vo výške 640,60 €, celková suma 4 012,37 €,

- faktúra číslo 1212009 zo dňa 26. januára 2009, základ dane 8 426,89 €, DPH vo výške 1 601,10 €, celkovovo v sume 10 027,99 €,

- faktúra číslo 1222009 zo dňa 26. januára 2009, základ dane 4 771,52 €, DPH vo výške 906,60 €, celková suma 5 678,12 €,

- faktúra číslo 1232009 zo dňa 27. januára 2009, základ dane 13 103,76 €, DPH vo výške 2 489,70 €, celková suma 15 593,46 €,

- faktúra číslo 1242009 zo dňa 27. januára 2009, základ dane 9 297,18 €, DPH vo výške 1 766,50 €, celková suma 11 063,68 €,

- faktúra číslo 1262009 zo dňa 28. januára 2009, základ dane 14 406,42 €, DPH vo výške 2 737,20 €, celková suma 17 143,62 €,

- faktúra číslo 1252009 zo dňa 28. januára 2009, základ dane 8 096,77 €, DPH vo výške 1 538,40 €, celková suma 9 635,17 €,

- faktúra číslo 1302009 zo dňa 29. januára 2009, základ dane 8 290,01 €, DPH vo výške 1 575,10 €, celkovo v sume 9 865,11 €,
- faktúra číslo 1272009 zo dňa 29. januára 2009, základ dane 13 213,79 €, DPH vo výške 2 510,60 €, celková suma 15 724,39 €,
- faktúra číslo 1282009 zo dňa 29. januára 2009, základ dane 1 573,21 €, DPH vo výške 298,90 €, celkovo v sume 1 872,11 €,
- faktúra číslo 1292009 zo dňa 29. januára 2009, základ dane 15 108,82 €, DPH vo výške 2 870,70 €, celková suma 17 979,52 €,
- faktúra číslo 1322009 zo dňa 30. januára 2009, základ dane 6 795,07 €, DPH vo výške 1 291,10 €, celková suma 8 086,17 €,
- faktúra číslo 1312009 zo dňa 30. januára 2009, základ dane 8 852,91 €, DPH vo výške 1 682,10 €, celková suma 10 535,01 €,
- faktúra číslo 1532009 zo dňa 29. januára 2009, základ dane 36 654,89 €, DPH vo výške 6 964,40 €, celková suma 43 619,29 €.

Za spoločnosť Ostwerke, s.r.o., konal od 14. marca 2008 do 8. júla 2010 C. G., od 8. júla 2010 do 5. augusta 2010 V. Y., Maďarská republika a od 6. augusta 2010 W.K.. Polícia šetrením realizovaných obchodov s bravčovým mäsom zistila, že tento tovar (bravčové mäso) nadobudli slovenskí predajcovia z iných členských štátov Európskej únie. Všetky slovenské subjekty boli zaregistrované ako platitelia DPH, pričom sa jedná o nastrčené spoločnosti, ktoré v skutočnosti nevykonávali žiadnu reálnu činnosť, sídla spoločností boli len formálne, konatelia spoločností boli alebo sú bezdomovci, osoby v pátraní s bohatou kriminálnou minulosťou, resp. subjekty boli prevedené na občanov Maďarska. Zodpovedné osoby za tieto subjekty nepodávali daňové priznania, nekomunikovali s príslušnými daňovými úradmi. V intrakomunitárnych dodaniach tovaru od dodávateľov z Európskej únie na Slovensko pochybnosti nie sú, za to závažné pochybnosti sú v deklarovaných nadobúdateľoch tovaru z Česka. Na základe faktúr, ktoré mali vystaviť nadobúdatelia (Ostwerke, s.r.o., HK trade, s.r.o., PARADISSE, s.r.o., ...) si uplatnili odpočítanie dane viaceré daňové subjekty na Slovensku. Miestnym zisťovaním na adrese sídla spoločnosti Ostwerke, s.r.o., dodávateľa žalobcu, bolo preverené, že spoločnosť sa nenachádza na adrese sídla uvedenej v obchodnom registri, a ani na žiadnej z budov nachádzajúcich sa na Zvolenskej ceste 14, Banská Bystrica nemá označené sídlo. Na žiadosť správcu dane o zapožičanie účtovných dokladov (ktorá žiadosť bola doručená splnomocnenému zástupcovi spoločnosti M. M. dňa 13.11.2012) spoločnosť Ostwerke, s.r.o., a ani jej splnomocnený zástupca nereagovali, požadované doklady správcovi dane nepredložili, a to ani na opakovanú žiadosť. Príslušný správca dane určoval u spoločnosti Ostwerke, s.r.o., daň podľa pomôcok na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január - marec 2009, september 2009 a február 2010 a taktiež i na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2009, nakoľko spoločnosť Ostwerke, s.r.o., nepredložila doklady pri výkone daňových kontrol. Spoločnosť Ostwerke, s.r.o., podala posledné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2011, pričom v daňových priznaniach za zdaňovacie obdobia január - apríl 2011 spoločnosť Ostwerke, s.r.o., uviedla, že jej v uvedených obdobiach nevznikla daňová povinnosť ani nárok na odpočítanie dane.

Spoločnosť Ostwerke, s.r.o., si neplnila svoje povinnosti tak ako ukladá § 3 ods. 8 daňového poriadku, podľa ktorého právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 4 ods. 2 písm. d/ pri správe daní je úzko spolupracovať so správcou dane. Správca dane predvolával opakovane na výsluch splnomocneného zástupcu spoločnosti Ostwerke, s.r.o., M. M., ktoré zásielky si menovaný prevzal dňa 4. februára 2013, a dňa 8. marca 2013, na výsluch sa však nedostavil. Správca dane predvolával opakovane na výsluch i bývalého konateľa spoločnosti Ostwerke, s.r.o., C. G., ktoré zásielky sa vrátili správcovi dane s poznámkou „adresát neznámy“. Dňa 19. marca 2013 sa splnomocnený zástupca spoločnosti Ostwerke, s.r.o., M. M. telefonicky skontaktoval so správcou dane, pričom uviedol, že dňa 8. apríla 2013 sa nemôže dostaviť na Daňový úrad Trenčín, nakoľko je dlhodobo odcestovaný v zahraničí, prisľúbil však, že koncom mája telefonicky potvrdí správcovi dane návrat a zároveň dohodne so zamestnancom správcu dane termín. M. M. v telefonickom rozhovore ďalej správcovi dane oznámil, že doklady spoločnosti Ostwerke, s.r.o., nemá a že konateľ spoločnosti Ostwerke, s.r.o., zomrel. M. M. sa už viac so správcou dane neskontaktoval.

V zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 a 3 daňového poriadku využil správca dane inštitút predvedenia útvarom Policajného zboru a bývalý konateľ spoločnosti Ostwerke, s.r.o., C. G. bol dňa 14. marca 2013 predvedený na Daňový úrad Trenčín, kde pred správcou dane C. G. uviedol, že má k dispozícii protokol o odovzdaní dokladov novému konateľovi spoločnosti Ostwerke, s.r.o. a predložil ho správcovi dane do 22. marca 2013, čo však C. G. neučinil.

Bývalému konateľovi spoločnosti Ostwerke, s.r.o., C. G. boli na pojednávaní pred správcou dane dňa 14.03.2013 predložené na nahliadnutie dodávateľské faktúry za obdobie rokov 2009 a 2010. Pred správcou dane bývalý konateľ potvrdil, že žalobcovi ako odberateľovi vystavil a podpísal iba niektoré z predložených faktúr. Ako však vyplýva zo zápisnice správcu dane o ústnom pojednávaní zo dňa 14.03.2013, č. 930101/5/983383/2013 medzi faktúrami, ktorých vystavenie a podpísanie C. G. pred správcou dane potvrdil a medzi faktúrami, ktoré sú predmetom v súdnej veci sa nenachádza zhoda vo všetkých, t.j. nie všetky faktúry vystavil a podpísal C. G., resp. ich vystavenie a podpísanie C. G. poprel. Vystavenie všetkých sporných faktúr, ktoré sú predmetom tohto konania, C. G., ktorý bol konateľom spoločnosti Ostwerke, s.r.o., v rozhodnom období, január 2009, pre žalobcu nepotvrdil.

Zmluvy na dodávky tovaru - mäsa medzi spoločnosťou Ostwerke, s.r.o., a žalobcom uzatváral C. G. s konateľom žalobcu, s pánom K.. Faktúry za dodaný tovar spoločnosťou Ostwerke, s.r.o., boli doručené žalobcovi poštou, k ukončeniu spolupráce so žalobcom, ktorá bola ukončená v septembri 2010, sa C. G. nevyjadril.

Tovarom deklarovaným na faktúrach bolo mäso, ktoré spoločnosť Ostwerke, s.r.o., kupovala od dodávateľov z Českej republiky. Dodávateľmi boli Mäsokombinát Makovec, Mäsokombinát Kostelec na Hané, bitúnok Bučovice. Podľa vyjadrení C. G. dodávky mäsa sa vozili v chladiacich kamiónoch od českého dodávateľa, prepravcov však osobne nevybavoval, osobne nevybavoval ani tieto dodávky, nevedel ani uviesť, kto ich vybavoval, ani kde sa presne vykladalo, dokonca nevedel, kto objednal prepravu a kto dodávky mäsa prepravoval, a ani kde skončila preprava tovaru. C. G. nevedel, ako prebiehala manipulácia s tovarom - mäsom, kto tovar - mäso zo strany spoločnosti Ostwerke, s.r.o., odovzdával a kto zo strany platiteľa tovar preberal. C. G. však tvrdil, že bol pri nakládke a vykládke, ale nepamätá si, kde sa presne vykladalo, pričom spoločnosť Ostwerke, s.r.o., neznášala náklady na prepravu. Faktúry boli uhrádzané prevodom na účet, C. G. osobne robil úhrady dodávateľských faktúr.

Skutkový stav žalovaný právne posúdil podľa § 49 ods. 1, 2, § 51 ods. 1 zákona o DPH, rovnako ako správca dane v prvostupňovom rozhodnutí. S odkazom na to, že záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH, žalovaný rozhodol vo veci tak, ako je uvedené vo výroku žalobou napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len ako „zákon o DPH“), predmetom dane je

- a) dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- b) poskytnutie služby (ďalej len „dodanie služby“) za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- c) nadobudnutie tovaru za protihodnotu v tuzemsku z iného členského štátu Európskej únie (ďalej len „členský štát“),
- d) dovoz tovaru do tuzemska.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o DPH dodaním tovaru je

- a) prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník, ak tento zákon neustanovuje inak; na účely tohto zákona hmotným majetkom sú hnuteľné a nehnuteľné veci, ako aj elektrina, plyn, voda, teplo, chlad a podobné nehmotné veci a bankovky a mince, ak sa predávajú na zberateľské účely za inú cenu, ako je ich nominálna hodnota, alebo za inú cenu, ako je prepočet ich nominálnej hodnoty na eurá referenčným výmenným kurzom určeným a vyhláseným Európskou centrálnou bankou alebo Národnou

bankou Slovenska 5a) v deň predchádzajúci dňu predaja bankoviek a mincí,
b) dodanie stavby alebo jej časti na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy,
c) odovzdanie tovaru na základe nájomnej zmluvy, podľa ktorej sa vlastníctvo k predmetu nájomnej zmluvy nadobudne najneskôr pri zaplatení poslednej splátky.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2, písm. a/ zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

- a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,
- b) ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, 7 a 9 až 12,
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,
- d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Podľa § 51 ods. 1 zákona o DPH, Právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

- a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71,
- b) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) je daň uvedená v záznamoch podľa § 70,
- c) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) má faktúru od dodávateľa z iného členského štátu,
- d) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. d) má dovozný doklad potvrdený colným orgánom, v ktorom je platiteľ uvedený ako príjemca alebo dovozca.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len ako „daňový poriadok“), správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Podľa § 3 ods. 6 daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre vyrubenie alebo vybratie dane.

Podľa § 24 ods. 1, písm. a/ a c/ daňového poriadku daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 24 ods. 4 daňového poriadku ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom

získovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, ako aj s CMR predloženými v konaní pred krajským súdom a dospel k záveru, že zistil dôvod na zmenu napadnutého rozsudku krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dôsledne preskúmal predmetné faktúry za zdaňovacie obdobie január 2009 a CMR medzinárodné nákladné listy doložené s podaným odvolaním, v kontexte s výpoveďou bývalého konateľa spoločnosti Ostwerke, s.r.o., C. G.. V prípade doložených CMR medzinárodných nákladných listov považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že týmito CMR sa zaoberal nad rámec svojej prieskumnej činnosti, nakoľko predmetné CMR žalobca doložil až spolu s podaným odvolaním. V správnom súdnom konaní však súd v zásade už dokazovanie nevykonáva, úlohou súdu v správnom súdnom konaní nie je nahradzovať činnosť finančných orgánov pri získavaní skutkového stavu, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí.

Bývalý konateľ spoločnosti Ostwerke, s.r.o., C. G. na ústnom pojednávaní pred Daňovým úradom Trenčín dňa 14.03.2013 uviedol, ktoré z faktúr, predložených na nahliadnutie, osobne vystavil a podpísal. Za zdaňovacie obdobie január 2009 to boli faktúry č. 22009, 32009, 1162009, 1172009, 1182009, 1192009. V prípade faktúr č. 22009 a 32009 odvolací súd zistil, že ani jeden z doložených CMR medzinárodných nákladných listov časovo nekorešponduje s týmito faktúrami.

K faktúram č. 1162009, 1172009, 1182009 a 1192009 je možné priradiť časovo zodpovedajúci CMR medzinárodný list, no aj v týchto prípadoch zistil odvolací súd určité nezrovnalosti. Vo faktúre č. 1162009 boli fakturované bravčové polovičky v množstve 5 024,7 kg, podľa prislúchajúceho CMR medzinárodného nákladného listu však bolo prepravených 132 kusov chladených bokov v množstve 3 045 kg + prepravky v počte 132 kusov a palety v počte 4 kusov. Vo faktúre č. 1182009 boli fakturované bravčové polovičky v množstve 5 662,2 kg, podľa prislúchajúceho CMR medzinárodného nákladného listu bolo prepravených 180 kusov chladeného stehna v množstve 3 400 kg, 176 chladených bokov v množstve 4 296,50 kg + prepravky v počte 356 kusov a palety v počte 10 kusov. Na základe uvedeného teda najvyšší súd konštatuje, že fakturovaný tovar, čo do množstva a druhu nekorešponduje s tovarom, ktorý mal byť prepravený podľa doložených CMR medzinárodných nákladných listov, pretože podľa faktúr č. 1162009 a 1182009 bolo vyfakturované väčšie množstvo mäsa ako bolo reálne prepravené a je deklarované v CMR.

V prípade faktúry č. 1172009 bol fakturovaný tovar bravčové polovičky v množstve 5 205,9 kg s dátumom dodania 27.01.2009 a podľa prislúchajúcich CMR medzinárodných nákladných listov bolo prepravených 8 497,96 kg polovic a 149 kusov chladených bokov v množstve 3 200,2 kg, 72 kusov chladeného stehna v množstve 1 344,5 kg a 16 kusov chladeného zadného.

Vo faktúre č. 1192009 boli fakturované bravčové polovičky v množstve 2 208,1 kg dodané dňa 29.01.2009, podľa prislúchajúceho CMR medzinárodného nákladného listu bolo prepravených 148 kusov chladeného kolena v množstve 2 995 kg, 229 kusov chladeného stehna v množstve 4 014 kg, 160 kusov chladených bokov v množstve 3 931,50 kg, 164 kusov chladených bokov v množstve 3 922 kg + prislúchajúce prepravky a palety.

V prípade posledných dvoch faktúr možno hovoriť o určitej zhode v množstve a druhu prepraveného a na predmetných faktúrach deklarovaného tovaru, keďže podľa preskúmaných listín bolo prepravené dodávateľom žalobcu spoločnosťou Ostwerke, s.r.o., väčšie množstvo mäsa ako malo byť dodané a fakturované žalobcovi.

Konateľ spoločnosti Ostwerke, s.r.o., síce potvrdil vyhotovenie niektorých faktúr, avšak nie všetky tieto faktúry korešpondujú s doloženými CMR. Práve pre určité pochybnosti bude úlohou žalovaného tieto závery preveriť a prípadne upraviť výšku dorubenej dane z pridanej hodnoty za mesiac január 2009.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Pokiaľ ide o dokazovanie v daňovom konaní, dôkaznú povinnosť má prioritne daňový subjekt. Správca dane dokazovanie vykonáva, vedie dokazovanie. Jeho úlohou je zistiť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Dokazovanie je procesný postup, na základe ktorého správca dane získa poznatky a informácie o všetkých skutočnostiach dôležitých pre správne a objektívne rozhodnutie. Správca dane nie je pri dokazovaní viazaný iba návrhmi daňových subjektov, je však povinný zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie. Daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Z uvedeného vyplýva, že je to práve správca dane, kto rozhodne, ktoré dôkazy vykoná, akým spôsobom a či vôbec dokazovanie doplní, aké závery vyvodí z jednotlivých dôkazov. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada objektívnej pravdy. V zmysle týchto zásad sú príslušné správne orgány povinné postupovať.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/30/2014 zo dňa 17.02.2015, aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úloha, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu vo veci sp.zn. 2Sžf/4/2009 z 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. III. ÚS 78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona č. 222/2004 Z.z.). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený“. Z citovaných ustanovení daňového poriadku, ako aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, či Ústavného súdu Slovenskej republiky má najvyšší súd za to, že dôkazné bremeno v daňovom konaní zaťažuje primárne daňový subjekt.

Aj napriek vyššie uvedenému, najvyšší súd zastáva názor, že CMR medzinárodné nákladné listy, ktoré zodpovedajú príslušnému, kontrolovanému zdaňovaciemu obdobiu január 2009, je potrebné podrobiť dôslednému dôkaznému prieskumu, i napriek skutočnosti, že žalobca predložil tieto dôkazy až v priebehu súdneho konania a nie počas konania pred správcom dane. V správnom súdnictve súd v zásade už dokazovanie nevykonáva, úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť finančných orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí. Odvolací súd však dospel k záveru, že v priebehu konania u správcu dane nebol dostatočne zistený skutkový stav, a to

predovšetkým s poukazom na doložené CMR medzinárodné nákladné listy. Tieto CMR o dodávke tovaru možno označiť za dôkazy dôležité pre posúdenie námietok žalobcu, a preto je potrebné, aby sa žalovaný úrad týmito dôkazmi zaoberal. Rovnako bude úlohou správcu dane v novom rozhodnutí objasniť právne východiská, ktoré ho viedli k záveru, že i faktúry od dodávateľa žalobcu Ostwerke, s.r.o., č. 22009, 32009, 1162009, 1172009, 1182009 a 1192009 boli vystavené bez toho, že by mali základ v reálnom plnení. Túto skutočnosť je potrebné opakovane preveriť, keďže z výpovede svedka - konateľa spoločnosti Ostwerke, s.r.o., C. G. zo dňa 14.03.2013 (zápisnica o ústnom pojednávaní č. 930101/5/983383) možno vyvodiť, že práve dodávka mäsa vyúčtovaná v predmetných faktúrach zrealizovaná bola. Z predmetných faktúr bol taktiež dorubený žalobcovi rozdiel dane v sume 9 156 €, no ani predložené CMR medzinárodné nákladné listy tento rozdiel nepotvrdzujú.

Jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti, ktorá pre správcu dane v daňovom konaní ustanovuje povinnosť postupovať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. V zmysle zásady súčinnosti správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi. Pre daňovú kontrolu a daňové konanie je jednou z najvýznamnejších zásad tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Záverom odvolací súd konštatuje, že bolo nesporne povinnosťou žalobcu predložiť dôkazy preukazujúce oprávnenosť jeho nároku na odpočet DPH. Existencia faktúry nepostačuje. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené. Žalobca však doložil CMR medzinárodné nákladné listy, zodpovedajúce kontrolovanému zdaňovaciemu obdobiu, preukazujúce dodanie tovaru - bravčového mäsa prostredníctvom dodávateľa žalobcu, spoločnosti Ostwerke, s.r.o., tieto CMR medzinárodné nákladné listy však neboli podrobené žiadnemu dôkaznému prieskumu či hodnoteniu, v súlade so zásadami daňového konania.

Poukazujúc na uvedené, dospel senát odvolacieho súdu k záveru, že žalovaný sa v ďalšom konaní vysporiada s námietkami žalobcu, vyhodnotí relevanciu predložených dôkazov - CMR o dodávkach tovaru v rozhodujúcom období január 2009, na základe čoho opakovane posúdi skutkový stav a vec znovu právne posúdi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100306/1/497940/2013/5051 zo dňa 16. októbra 2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Úlohou žalovaného bude vyžiadať si od žalobcu resp. príslušných orgánov originály predmetných CMR medzinárodných nákladných listov, zodpovedajúcim zdaňovaciemu obdobiu január 2009, následne preverí tieto CMR o dodávkach tovaru, a to predovšetkým ich obsah, a najmä skutočnosť, či reálne k dodávkam tovaru, ktorý v CMR bol deklarovaný pre dodávateľa žalobcu aj došlo a to v rozsahu, ktorý tvrdil konateľ dodávateľa žalobcu C. G. vo svojej výpovedi dňa 14.03.2013 na Daňovom úrade Trenčín, ako aj skutočnosť, medzi ktorými subjektmi k dodávkam tovaru došlo.

Ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie finančného orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona (§ 250ja ods. 3 O.s.p.)

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že krajský súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím porušil § 115a O.s.p., žalobca nesprávne poukazuje na § 115a O.s.p., nakoľko v správnom súdnictve sa postupuje podľa piatej časti O.s.p. a iba v prípade, že konkrétna otázka nie je upravená v piatej časti O.s.p., použijú sa primerane ustanovenia prvej, druhej, tretej a štvrtej časti O.s.p. (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250f ods. 2 O.s.p. súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednávaniu veci bez nariadenia

pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

Krajský súd v Trenčíne výzvou zo dňa 31.12.2013 (č. 1. 25 súdneho spisu) vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez pojednávania podľa § 250f ods. 2 O.s.p. s poučením, že ak sa v určitej lehote 15 dní nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Predmetná výzva bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená dňa 15.01.2014, no žalobca sa k výzve nevyjadril v stanovenej lehote a teda krajský súd mal správne za to, že žalobca nemá námietky k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania teda nedošlo k porušeniu práv žalobcu, keďže ide o vec prejednávanú podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. v režime správneho súdnictva.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, t.j. za prvostupňové aj odvolacie konanie, keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený.

Úspešnému žalobcovi je priznaná náhrada uplatnených a účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 70,- € tak, ako vyplývajú zo súdneho spisu, pretože žalobca si trovy právneho zastúpenia v lehote podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyčíslil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.